

Sygn. akt II Ca 867/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Wojtkiewicz (spr.)
Sędziowie:	SSO Dorota Gamrat-Kubeczak SSO Wiesława Buczek - Markowska
Protokolant:	sekr. sądowy Małgorzata Idzikowska-Chrząszczewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2014 roku w S.

sprawy z wniosku **M. M. (1)**

z udziałem **A. M. (1)**

o podział majątku

na skutek apelacji wniesionej przez uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie

z dnia 30 kwietnia 2013 r., sygn. akt II Ns 1953/11

p o s t a n a w i a:

1. **oddalić apelację;**

2. **ustalić, że wnioskodawczyni i uczestnik ponoszą koszty postępowania apelacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

II Ca 867/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy - S. P. i Zachód w S., w sprawie z wniosku M. M. (1) przy udziale A. M. (1) o podział majątku:

I. ustalił, że w skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika wchodzi:

a) nieruchomości gruntowa - działki (...) o łącznym obszarze 0,0973 ha, położona w miejscowości O., gmina K., zabudowana murowanym budynkiem mieszkalnym z poddaszem użytkowanym, dla której Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 1.367.000 zł;

b) stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny nr (...) położony w S. przy ul. (...) z boksem garażowym, wraz z udziałem (...) w częściach wspólnych budynku mieszkalnego, budynku gospodarczego i prawie własności gruntu objętych księgą wieczystą nr (...) - dla którego Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 383.000 zł;

c) nieruchomość gruntowa stanowiąca grunty rolne zabudowane - działka (...) o obszarze 0,0550 ha, położona w C. gmina K., dla której Sąd Rejonowy w Choszczynie prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 54.500 zł;

d) nieruchomość gruntowa rolna niezabudowana - działka (...) o obszarze 1,31 ha, położona w miejscowości S. gmina K., dla której Sąd Rejonowy w Kamieniu Pomorskim prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 20.000 zł;

e) nieruchomość gruntowa stanowiąca grunty orne - działka nr (...) o obszarze 0,0712 ha, położona w Dobrej gmina D., dla której Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...), o wartości 123.000 zł;

f) nieruchomość gruntowa stanowiąca grunty orne - działka nr (...) o obszarze 0,0766 ha, położona w Dobrej gmina D., dla której Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 132.000 zł;

g) nieruchomość gruntowa stanowiąca działkę nr (...) o obszarze 1000m², położona w miejscowości Ł. gmina D., dla której Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 61.000 zł;

h) udział do 23/1000w nieruchomości gruntowej stanowiącej działkę nr (...) o obszarze 4332m², położona w miejscowości Ł. gmina D., dla której Sąd Rejonowy Szczecin P. i Zachód w S. prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 900 zł;

II. podzielił majątek opisany w punkcie I w ten sposób, że składniki opisane w podpunktach a), g) i h) o łącznej wartości 1.428.900 zł przyznał na wyłączną własność wnioskodawczyni, zaś opisane w podpunktach b) - f) o łącznej wartości 712.500 zł - uczestnikowi;

III. ustalił, że wnioskodawczyni poniosła nakład na nabycie nieruchomości opisanych w punkcie I g) i I h) w wysokości 100% ich wartości;

IV. zasądził od wnioskodawczyni na rzecz uczestnika kwotę 327.250 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia;

V. oddalił wnioski w pozostałym zakresie;

VI. nakazał pobrać od wnioskodawczyni i uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego Szczecin P. i Zachód w S. kwoty po 3.520,97 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

VII. ustalił, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swoim udziałem w sprawie.

Sąd I instancji rozstrzygnął w oparciu o następujący stan faktyczny i prawny:

Wnioskodawczyni M. M. (1) i uczestnik A. M. (1) zawarli związek małżeński 27 września 1986 r. W trakcie małżeństwa, pomiędzy małżonkami obowiązywał ustrój wspólności majątkowej. Z dniem 13 października 2007 r., na podstawie wyroku Sąd Rejonowy w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2008 r. (sygn. akt VII RC 567/07) ustanowiona została rozdzielnosc majątkowa w małżeństwie uczestników.

30 maja 1996 r. przed notariuszem D. W. w S., M. M. (1) i A. M. (1) zawarli z R. B., działającym w imieniu i na rzecz SM (...) umowę ustanowienia odrębnej własności lokalu i przeniesienia własności lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w S. przy ul. (...) wraz z pomieszczeniem przynależnym - boksem garażowym nr (...) i udziałem (...) częściach wspólnych budynku i w wieczystym użytkowaniu działek (...) objętych Kw nr (...).

30 października 1996 r. małżonkowie zawarli z K. W. umowę przeniesienia własności nieruchomości niezabudowanej stanowiącej działki (...) położonej w O. gmina K.. 12 czerwca 1999 r. uzyskali oni decyzję w sprawie udzielenie pozwolenia na budowę budynku mieszkalnego na w/w nieruchomości i w tym samym miesiącu została rozpoczęta budowa.

W dniu 20 sierpnia 2003 r. A. M. (1) nabył prawo własności działek nr (...) położonych w Dobrej o obszarze odpowiednio 712 m² i 766 m² za kwotę 56.164 zł.

W dniu 8 grudnia 2005 r. uczestnik nabył od Skarbu Państwa Agencji Nieruchomości Rolnych, za kwotę 13.000 zł działkę nr (...) o powierzchni 1,31 ha położoną w miejscowości S. w gminie K..

Dnia 30 maja 2007 r. uczestnik nabył prawo własności nieruchomości gruntowej, zabudowanej budynkiem gospodarczym - działki (...) o powierzchni 0,0550 ha, położonej w

C. gmina K. za 16 000 zł.

Dnia 4 października 2007 r. wnioskodawczyni nabyła od G. i H. małżonków K. działkę nr (...) o obszarze 1000 m² położoną w Ł. oraz udział (...) w prawie własności działki (...) - za kwotę 61.000 zł, która została zapłacona ze środków pochodzących z darowizny zdziałanej na rzecz nabywczyni przez jej matkę J. D..

Rodzice uczestnika - A. i Z. M. dokonali szeregu darowizn na rzecz uczestnika i jego żony, i tak - w 1992 r. przekazali synowi po 32.000.000 starych zł, z kolei 13 marca 1998 r. darowali uczestnikowi, każde z nich, po 22.530 zł. Także ich synowa, otrzymała od małżonków M. w drodze umów darowizny zawartych 13 marca 1998 r. — kwoty po 22.530 zł. W umowach zawartych w latach dziewięćdziesiątych wskazano, że darowizny dokonane zostały na cele mieszkaniowe.

W dniach 4 marca 2008r. i 20 lipca 2008 r. A. M. (2) darowała A. M. (1) kwoty po 60.000 zł, które odpowiednio 5 marca i 30 lipca 2008 r. zostały przelane na konto obdarowanego, zaś umowy zostały zarejestrowane w urzędzie skarbowym.

Wartość nieruchomości zabudowanej w O., dla której prowadzona jest księga wieczysta Kw (...) wynosi 1.367.000 zł, zaś wartość rynkowa odrębnej własności lokalu z boksem garażowym wraz z udziałem (...) w częściach wspólnych i prawie własności gruntu wynosi 383.000 zł.

Działka niezabudowana oznaczona nr 33/25 o powierzchni 1000 m² położona w Ł. warta jest 61.000 zł, zaś udział (...) w działce (...) mającej powierzchnię 4.332 m² ma wartość 900 zł.

(...) niezabudowane, stanowiące działki (...) są warte odpowiednio 123.000 zł i 132.000 zł.

Wartości rynkowe działki niezabudowanej nr (...) w Szumiącej oraz nieruchomości zabudowanej w C. wynoszą odpowiednio 20.000 zł i 54.500 zł.

W nieruchomości w O. zamieszkuje wnioskodawczyni wraz z córką A.. Wnioskodawczyni prowadzi także w domu działalność medyczną (okulistyka). W wyłącznej dyspozycji wnioskodawczyni znajduje się także nieruchomość położona w Ł..

Pozostałe nieruchomości są w posiadaniu A. M. (1).

M. M. (1) ma obecnie 49 lat, jest z wykształcenia lekarzem medycyny, specjalistą okulistyki. Pracuje na kilku etatach, osiągając dochód na poziomie 15.000 zł netto miesięcznie. Koszt bieżącego utrzymania domu, który zajmuje wraz z córką waha się pomiędzy 1.000 zł a 2.000 zł.

A. M. (1) ma 55 lat, jest profesorem medycyny. Miesięcznie osiąga dochód na poziomie kilkunastu tysięcy złotych, z czego 1.800 zł przekazuje córce A. na utrzymanie. Uczestnik nie jest zorientowany w poziomie swoich wydatków miesięcznych.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy uznał żądanie wnioskodawczynie, o podziału majątku wspólnego byłych małżonków, za zasadne. Albowiem z chwilą ustania wspólności majątkowej małżonków, każdy z nich ma uprawnienie do żądania podziału majątku. Sąd I instancji podkreślił, że zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje przedmioty majątkowe, które istnieją zarówno w chwili ustania wspólności, jak i w chwili orzekania. Przy ustalaniu składu majątku bierze się także pod uwagę te przedmioty majątkowe, które już nie istnieją, bowiem zostały bezprawnie zbyte lub roztrwonione przez jedną ze stron. Jako podstawę wydanego w sprawie orzeczenia wskazał przepisy art. 43 - 46 k.r.o., a z mocy art. 46 k.r.o. odpowiednio przepisy o dziale spadku, art. 1035 - 1046 k.c. i art. 1070 i 1079 k.c., które odsyłają, co do kwestii w nich nieuregulowanych, do przepisów o współwłasności w częściach ułamkowych, tj. art. 210-221 k.c.

Okolicznością bezsporną w sprawie było, iż w skład majątku wspólnego małżonków wchodziło prawo własności lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...)lb/3 w S. oraz nieruchomości gruntowa zabudowana budynkiem mieszkalnym jednorodzinny, w O. (gmina K.). Z twierdzeń uczestników postępowania oraz dokumentów zgromadzonych w sprawie wynika, iż małżonkowie nabyli przedmiotowe nieruchomości w trakcie trwania wspólności majątkowej.

Istotą sporu było to, czy nabyte przez uczestnika nieruchomości w latach 2003-2007 (tj. w trakcie trwania ustroju wspólności majątkowej), stanowiły jego majątek odrębny czy majątek wspólny. W tym zakresie Sąd I instancji, powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego wskazał, iż w obowiązującym k.r.o. przyjmującym jako zasadę reżim ustawowej wspólności majątkowej, można skonstruować domniemanie faktyczne, według którego, określone rzeczy w transakcji dokonanej tylko przez jednego z małżonków zostały nabyte z majątku dorobkowego w interesie i na rzecz ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej. Natomiast nabycie rzeczy z majątku odrębnego małżonka musi wynikać wyraźnie nie tylko z oświadczenia tego małżonka, ale przede wszystkim z całokształtu okoliczności istotnych prawnie z punktu widzenia przepisów k.r.o. Wychodząc z tych założeń wskazał, że akt notarialny zaświadcza o dokonaniu czynności prawnej i w tej mierze korzysta z domniemania prawdziwości, oraz zgodności z prawdą tego, co zostało w nim urzędowo zaświadczone. Z domniemania zgodności z prawdą nie korzystają natomiast inne, zawarte w akcie notarialnym zgodnie z wolą stron stwierdzenia, np. oświadczenia wiedzy. Będące oświadczeniem wiedzy, oświadczenie jednego z małżonków o przynależności nabywanego prawa do jego majątku nie uzyskuje mocy dowodowej należnej dokumentom urzędowym przez fakt złożenia go przed notariuszem i zamieszczenia w akcie notarialnym, a co za tym idzie nie może być uznane za wystarczające dla stwierdzenia, że objęte czynnością prawo majątkowe weszło do tego majątku. Z domniemania powyższego nie korzysta też dokument prywatny z podpisem notarialnie poświadczonym. Uwierzytelnienie podpisu na dokumencie prywatnym nie nadaje mu charakteru dokumentu urzędowego (vide: post. SN z 17 października 2003 r., IV CK 2893/02).

Mając na uwadze powyższe, Sąd I instancji za bezpodstawne uznał żądanie uczestnika ustalenia, iż nabyte wyłącznie przez niego nieruchomości weszły do jego majątku odrębnego. Uczestnik nie wykazał, że działki zakupione w latach 2003-2007 stanowiły majątek osobisty. Sąd nie podzielił stanowiska, że wniosek taki można wyprowadzić, z faktu, iż rodzice uczestnika dokonali na jego rzecz darowizny, z których to środki przeznaczone zostały na zakup spornych nieruchomości. Bowiem kwoty przekazane w darowiznach mogące ewentualnie zostać spożytkowane na nabycie nieruchomości objętych żądaniem, wyniosły niespełna 50.000 zł i przekazane zostały na długo przed nabyciem działek (same działki nr (...) kosztowały 56.164 zł.) Co więcej, nie sposób nie zauważyć, że także wnioskodawczynie otrzymała od swoich teściów w marcu 1998 r. darowiznę, a to w związku z realizowaną wówczas budową domu jednorodzinnego uczestników. Wniosek o przeznaczeniu środków z darowizn dokonanych w 1998 r. dla uczestnika także na budowę domu, jest zdaniem Sądu w pełni uprawniony, o tyle, że budowa wspólnej nieruchomości była w istocie realizowana, a nadto w samych umowach darowizny wskazane było, że zostaną pochodzące z nich środki, spożytkowane na cele mieszkaniowe.

Z kolei kwoty, które A. M. (2) darowała synowi już po ustaniu wspólności majątkowej w 2008 r. i w tym samym roku przelana na jego konto, nie mogły zostać zużyte na wskazany przez uczestnika cel. Nie mogły ostać się twierdzenia uczestnika, że pożyczył od matki pieniądze, które następnie zostały mu darowane, bowiem nie wytrzymują one konfrontacji z faktem, że pieniądze z umów zwartych w marcu i lipcu 2008 r. dopiero w tych miesiącach, już po zawarciu umów na piśmie, zostały przelane na jego konto bankowe.

Także późniejszej twierdzenie uczestnika o tym, że pieniądze na nieruchomości pochodziły ze zdeponowanych przez uczestnika u matki środków finansowych sprzed małżeństwa, nie mogła wpłynąć na dokonanie ustaleń. W ocenie Sądu, okoliczność ta powstała wyłącznie na użytek niniejszego postępowania. Uczestnik nie złożył żadnych wniosków dowodowych na poparcie twierdzeń dotyczących pochodzenia pieniędzy, zwłaszcza nie wniósł o przesłuchanie swojej matki, która darowizny miała dokonać i pieniądze przechowywać. Oświadczenie matki uczestnika, złożone do akt sprawy z podpisem notarialnie poświadczonym, nie mogło stanowić podstawy odmiennych ustaleń, zwłaszcza zgodnych ze stanowiskiem uczestnika.

W dalszej kolejności Sąd Rejonowy uznał, że nieruchomość nabyta przez wnioskodawczynię 4 października 2007 r., a więc przed ustaniem wspólności majątkowej, weszła w skład majątku wspólnego. Inna rzecz, że uzasadnionym było żądanie wnioskodawczyni ustalenia, iż niezbudowana działka zakupiona przez nią sfinansowana została ze środków pochodzących z darowizny, a tym samym z majątku osobistego. Zdaniem Sądu, wnioskodawczyni wykazała, że nakład na nabycie nieruchomości pochodził w całości z jej majątku odrębnego. Bowiem przedstawiła dowód w postaci umowy nabycia tejże nieruchomości, w treści której wskazane zostało, że środki na zakup działki darowała jej matka J. D.. Co więcej, fakt ten potwierdziła sam darczyńca. Nie mogła być dyskwalifikującą wyłącznie ta okoliczność, że świadek jest osobą najbliższą dla wnioskodawczyni. J. D. złożyła oświadczenie o dokonaniu darowizny również w dniu zawarcia umowy sprzedaży. Ponadto, do akt zostało złożone polecenie przelewu dokonanego przez świadka na rzecz jej córki w dniu 27 września 2007 r. kwoty, która jest tożsama z uiszczoną za nabytą działkę ceną oraz potwierdzenie przelania tej wartości na rachunek wnioskodawczyni, z banku (...) S.A. (...) Oddział w S., w którym jej matka miała konto bankowe. Potwierdzenia oraz zaświadczenie banku nie budzą zastrzeżeń Sądu, a brak wykazania wpływu do urzędu skarbowego w S. zgłoszenia przez wnioskodawczynię, nie mógł podważyć faktu dokonania darowizny. Sąd zwrócił uwagę, że w/w dokumenty zostały sporządzone w okresie nie tylko przed wszczęciem niniejszego postępowania, ale również przed złożeniem pozwu o ustanowienie rozdzielności majątkowej, a więc nie jest tak, że powstały wyłącznie na użytek sprawy o podział majątku.

Ustalając skład majątku wspólnego małżonków, Sąd I instancji miał na względzie żądanie uczestnika ustalenia, iż na nabycie lokalu mieszkalnego przy ul. (...) - stanowiącego majątek odrębny wnioskodawczyni, poczyniony został nakład z majątku wspólnego w wysokości 153.119 zł. Z treści księgi wieczystej wynika, że mieszkanie to nabyła wnioskodawczyni w drodze umowy ustanowienia odrębnej własności lokalu i sprzedaży zawartej w dniu 29 lipca 2008 r., a więc ponad 9 miesięcy po ustaniu wspólności majątkowej. Sąd I instancji podkreślił, że sąd z urzędu ustala skład i wartość majątku wspólnego, jednakże nie zwalnia to uczestników postępowania od aktywności w tym zakresie. W sytuacji, gdy uczestnik nie złożył żadnych wniosków dowodowych na potwierdzenie pochodzenia środków na nabycie mieszkania przez wnioskodawczynię z majątku wspólnego, nie można było poprzestać na jego twierdzeniach. Skoro uczestniczka oświadczyła, że nabyła lokal z własnych środków, częściowo pożyczonych, a następnie oddanych - od zakupu minęło 4,5 roku - w kontekście ustalenia jej wysokich dochodów (15 000 zł netto miesięcznie), twierdzenia te uznano za wiarygodne.

Sąd podkreślił, że sam uczestnik na rozprawie poprzedzającej zakończenie postępowania korygował twierdzenia byłej żony w zakresie osiągniętych przez nią dochodów, co doprowadziło do ustalenia, że ma ona więcej pieniędzy na utrzymanie. Nie można było uznać, że wykazane zostały jakiegokolwiek związki pomiędzy majątkiem wspólnym uczestników a składnikiem majątku odrębnego wnioskodawczyni. Nie sposób pominąć tego, że wysokość owego nakładu, uczestnik nie wykazał. Wskazywanie kwoty, za którą mieszkanie zostało nabyte, bez udowodnienia, że w majątku wspólnym taka dokładnie kwota znajdowała się, nie można uznać za udowodnienie jego wysokości.

Wobec powyższego orzeczono jak w pkt I postanowienia.

Sąd dokonał podziału składników majątku zgodnie z ostatecznym stanowiskiem obojga małżonków, które z kolei stanowiły odzwierciedlenie sposobu korzystania z poszczególnych składników.

Wartość nieruchomości wchodzących w skład majątku wspólnego ustalono w oparciu o opinię biegłej B. K., którym Sąd dał wiarę i które nie były ostatecznie kwestionowane przez uczestników.

Sąd Rejonowy zważył, że łączna wartość majątku wspólnego została ustalona na kwotę 2.079.500 zł, po uwzględnieniu nakładu dokonanego przez wnioskodawczynię na majątek wspólny w wysokości 100 % wartości nieruchomości opisanych w punkcie I g i h tj. 61.900 zł (2.141.400 – 61.900=2079500 zł). Każdemu z małżonków winien przypadać udział w majątku wspólnym w kwocie 1.039.750 zł. W wyniku dokonanego podziału majątku uczestnikowi przypadły składniki o wartości 712.500 zł, zaś wnioskodawczyni nieruchomości o wartości 1.367.00 zł, - po odjęciu nakładu na działki w Ł..

W związku z powyższym, wnioskodawczyni winna spłacić uczestnika kwotą 327.250 zł. Sąd zasądził na rzecz uczestnika należną spłatę, płatną w terminie do sześciu od uprawomocnienia się orzeczenia. Jest to, zdaniem Sądu, okres, w którym wnioskodawczyni będzie mogła poczynić kroki dla uzyskania stosownych środków, przy uwzględnieniu deklaracji o posiadaniu już obecnie połowy środków potrzebnych na spłatę. Sąd miał na względzie również, że uczestnik ma zaspokojone potrzeby mieszkaniowe, uzyskuje wysokie dochody, a nadto jak sam oświadczył „nie spieszy mu się” z uzyskaniem spłaty.

O kosztach orzeczono w punkcie VII postanowienia – na zasadzie art. 520 § 1 k.p.c. W przedmiotowej sprawie sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do odstąpienia od reguły określonej w tym przepisie, bowiem strony w równym stopniu były zainteresowane rozstrzygnięciem w sprawie, wbrew odmiennym deklaracjom uczestnika. W oparciu o tę samą zasadę Sąd rozliczył nieuiszczone koszty sądowe, na które złożyło się wynagrodzenie biegłego w kwocie 7.041,94 zł. O czym orzeczono w pkt VI postanowienia.

Apelację od powyższego postanowienia wywiódł uczestnika zaskarżając je w części, tj.: pkt I lit c-f, pkt II, pkt III w zakresie ustalenia, iż wnioskodawczyni poniosła nakład na nabycie nieruchomości opisanych w pkt I lit. g) i h) postanowienia, pkt IV, pkt V w zakresie oddalenia pozostałych wniosków uczestnika.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

1. naruszenie art. 45 § 1 i 2 k.r.o. w zw. z art. 46 k.r.o. oraz w zw. z art. 1053 k.c. oraz art. 210 k.c. poprzez błędną wykładnię i błędne ustalenie składu majątku wspólnego małżonków, ustalenie, iż wnioskodawczyni poniosła nakład na nabycie składników majątku opisanych w pkt I litera g) i h) postanowienia w wysokości 100 % ich wartości, a także uznanie iż nie zostały poczynione z majątku wspólnego małżonków na majątek osobisty wnioskodawczyni nakłady w kwocie 153.119 zł,

2. art. 233 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów z pominięciem zasad logiki i doświadczenia życiowego skutkujących:

a) dokonaniem błędnych ustaleń faktycznych wskazanych w pkt III niniejszych zarzutów,

b) bezpodstawnym uznaniu za wiarygodne zeznań wnioskodawczyni, z jednoczesną odmową uznania za wiarygodne zeznań uczestnika,

c) bezpodstawnej odmowie wiarygodności dowodom z dokumentów w postaci: dokumentów potwierdzających uzyskiwane przez uczestnika dochody przed zawarciem związku małżeńskiego oraz w trakcie jego trwania, oraz oświadczenia złożonego przez matkę uczestnika A. M. (3) z dnia 22.02.2013 r.

3. art. 567 k.p.c. poprzez nieuznanie kwoty nakładów poczynionych z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczynie w kwocie 153 119,00 zł, mimo iż kognicja Sądu obejmuje ustalenie tej okoliczności z urzędu.

4. błędy w ustaleniach faktycznych polegające na uznaniu iż:

a) w skład majątku wspólnego wchodzi składniki opisane w pkt I lit. c,d,e,f postanowienia,

b) wnioskodawczynie poniosła nakład na nabycie składników majątku opisanych w pkt I lit. g) i h) postanowienia w wysokości 100% ich wartości, podczas gdy wnioskodawczynie takich nakładów nie poczyniła i środki na zakup w/w składników pochodziły z majątku wspólnego,

c) nie zostały poczynione z majątku, wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczynie nakłady w kwocie 153 119,00 zł na zakup mieszkania przy ul. (...) w S. o powierzchni 37.78 m² podczas gdy nakłady takie zostały poczynione.

Z uwagi na powyższe wniósł o zmianę:

- pkt I poprzez ustalenie, iż w skład majątku wspólnego wchodzi wyłącznie składniki majątku opisane w punkcie I lit. a, b, g, h postanowienia o łącznej wartości 1.811.900 zł,

- pkt II poprzez podzielenie majątku wspólnego w ten sposób, że składniki majątku opisane w punkcie I lit. a, g, h o łącznej wartości 1.428.900 zł przyznać na wyłączną własność wnioskodawczynie, zaś składnik majątku opisany w punkcie I lit. b o wartości 383.000 zł na wyłączną własność uczestnika,

- pkt III poprzez ustalenie, że został poczyniony z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczynie nakład w kwocie 153.119 zł na zakup mieszkania przy ul. (...) 14/11 w S. i jest to jedyne nakłady podlegający rozliczeniu,

- zmianę pkt IV postanowienia i zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kwoty 599.509,50 zł tytułem wyrównania udziałów w majątku wspólnym, płatną w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia,

- zmianę pkt V postanowienia i uwzględnienie wniosku uczestnika o rozliczenie nakładu w kwocie 153.119zł na zakup mieszkania przy ul. (...) 14/11 w S. poczynionego z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczynie.

Nadto wniósł o zasądzenie od wnioskodawczynie na rzecz uczestnika kosztów postępowania apelacyjnego, według norm przepisanych.

Apelujący podniósł, iż nie tylko poprzez własne twierdzenia, ale również oświadczenie jego matki udowodnił, iż z otrzymanych od rodziców darowizn dokonał w zakupie do majątku odrębnego nieruchomości wskazanych w pkt I lit. c,d,e,f postanowienia. Sąd I Instancji bezpodstawnie odmówił wiarygodności oświadczeniu złożonemu przez matkę uczestnika. Przyczyną, iż nie była ona słuchana w charakterze świadka był jej zły stan zdrowia. Treść oświadczenia - spójna i logiczna - koresponduje z twierdzeniami uczestnika, potwierdzając jego wiarygodność. Zaś wnioskodawczynie nie przedstawiła żadnego dowodu przeciwnego. Z oświadczenia wynika, iż darowizny zostały poczynione na łączną kwotę 177.860 zł. Tymczasem wartość zakupionych nieruchomości opiewała na kwotę 85.000 zł. W ocenie apelującego zasady doświadczenia życiowego każą wnioskować, że jest wysoce prawdopodobnym, iż ze środków otrzymanych od rodziców uczestnik zakupił nieruchomości. Co więcej, zostało wykazane, iż przed zawarciem związku małżeńskiego zdeponował on u swoich rodziców kwotę 80.000 zł, która następnie została mu przekazana na zakup nieruchomości. Brak jest dowodu wskazującego, że darowizny przekazane przez rodziców uczestnika były przeznaczone wspólnie dla małżonków.

Podkreślił, iż w toku sprawy zostały przedłożone dokumenty z których wynikają zarobki otrzymywane przez uczestnika jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego. Fakt, iż uczestnik otrzymywał stałe wynagrodzenie, jak również jego wysokość potwierdza, iż mógł on przekazać rodzicom pieniądze, które następnie w trakcie trwania związku małżeńskiego były mu dane z przeznaczeniem na zakup spornych nieruchomości.

Skarżący zaprzeczył, jakoby wnioskodawczyni poniosła nakład na nabycie nieruchomości opisanych w pkt I litera g) i h) postanowienia w wysokości 100 % ich wartości. Bowiem środki na zakup tych nieruchomości pochodziły z majątku wspólnego małżonków. Wskazał, że typowe czynności związane z zawarciem i wykonaniem umowy darowizny powinny polegać w porządku chronologicznym na sporządzeniu aktu darowizny, przelewie bankowym z konta darczyńcy na konto obdarowanego, zgłoszenie tego faktu w urzędzie skarbowym. Nie został przedłożony akt darowizny świadczący o przekazaniu przez matkę wnioskodawczyni środków na zakup w/w składników majątku. Przelew bankowy (k.90) jest nieczytelny, a wtórnik nosi datę 27.09.2007 r. Na wtórniku brak jest podpisu osoby. Zamieszczone w aktach sprawy „zgłoszenie o nabyciu własności rzeczy i praw majątkowych” datowane 26.09.2007 r. jest niekompletne. Nie zawiera podpisu osoby składającej. Ponadto jeśli zostało ono dokonane to nastąpiło to na dzień przed przekazaniem środków pieniężnych. Z powyższych względów, w ocenie apelującego, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego nieprawdopodobnym jest, by wnioskodawczyni poczyniła nakłady w wysokości 100 % na składniki majątku opisane w punkcie 1 li. g i h.

Nadto podkreślił, że w trakcie rozprawy w dniu 16 kwietnia 2013 r. wnioskodawczyni zeznała, że „we wrześniu 2007 r. moja matka nabyła nieruchomość w Ł., którą jednocześnie darowała mnie”. Te twierdzenia nie są kompatybilne z wcześniejszymi twierdzeniami wnioskodawczyni, która wskazywała że otrzymała od matki środki na zakup nieruchomości, nie zaś samą nieruchomość.

Podkreślił, że choć zakup mieszkania nr (...) przy ul. (...) w S. miał miejsce po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej. Niemniej jednak środki na zakup tej nieruchomości pochodziły z majątku wspólnego. Albowiem rozdzielnosc majątkowa datowana jest od 13.10.2007 r. lecz wyrok w tej sprawie zapadł w dniu 17.04.2008 r. Przedmiotowe mieszkanie wnioskodawczyni nabyła 29 lipca 2008 r. a zatem w krótkim okresie czasu od orzeczenia rozdzielnosci. Zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż mało prawdopodobnym jest, by w tak krótkim okresie czasu zgromadziła tak znaczne środki na zakup nieruchomości. Podkreślił, że wnioskodawczyni pomimo zobowiązania Sądu nie przedłożyła dokumentów potwierdzających fakt uzyskania pożyczki w tak znacznej kwocie jak 120.000 zł. Nie wskazała, kto udzielił jej pożyczki, nie dowiodła wysokości zarobków, które mogłyby potwierdzić, iż jej sytuacja finansowa pozwalała na zakup nieruchomości.

Mając na względzie powyższe, stwierdzić należało, iż na rzecz wnioskodawczyni przyznano składniki o łącznej wartości 1.428.900 zł. Nie poniosła ona nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny, zaś poczyniono nakłady z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczyni w kwocie 153.119 zł. Uczestnikowi przyznano składniki majątkowe o wartości 383.000 zł. Łączna wartość majątku podlegającego podziałowi to 1.811.900 zł (1.428.900 zł + 383.000 zł). Zatem udział każdej ze stron wynosi 905.950 zł. Wnioskodawczyni otrzymała 1.428.900 zł, zaś uczestnik 383.000 zł w związku z czym, wnioskodawczyni powinna uiścić na rzecz uczestnika kwotę 522.950 zł. Ponadto winna zwrócić połowę nakładów ($153.119 \text{ zł} / 2 = 76.559 \text{ zł}$), co daje łącznie kwotę 599.509,50 zł ($522.950 \text{ zł} + 76.559 \text{ zł}$).

Wobec powyższego apelujący wniósł jak na wstępie.

W odpowiedzi na apelację wnioskodawczyni wniosła o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

Sąd Odwoławczy podziela tak ustalenia faktyczne, jaki i rozważania prawne poczynione przez Sąd Rejonowy, w tym ustalony skład majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika, nadto ustalenia w zakresie nakładów podlegających rozliczeniu w niniejszym postępowaniu. Wywiedziona apelacja, z uwagi na sformułowane w niej zarzuty i podniesioną argumentację, nie mogła doprowadzić do ustaleń odmiennych aniżeli przyjętych przez Sąd I instancji.

Wskazania w tym miejscu wymaga, iż operaty szacunkowe poszczególnych nieruchomości objętych zakresem apelacji zostały sporządzone w 2012r.: nieruchomość w Ł. wyceniona 30 maja 2012 r. (k.315-343), działki nr (...) położonej w

Dobrej wycenione 26 maja 2012 r. (345-370), nieruchomość w Szumiącej wyceniona 05 czerwca 2012 r. (k.372-393), Działka w C. wyceniona 14 września 2012 r. (k.395-428). Jasnym jest, że upłynął wskazany w art. 156 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami 12 miesięczny termin ich przydatności. Sąd Okręgowy, na którym spoczywa obowiązek ustalenia z urzędu składu i wartości majątku wspólnego byłych małżonków, powinien określić aktualną wartość nieruchomości. Powinność ta nie ma jednak pierwszeństwa przed zdecydowanym stanowiskiem zainteresowanych, którzy wyraźnie oświadczyli, że nie żądają aktualizacji sporządzonych operatów szacunkowych (art.156 ust. 4 powołanej ustawy) oraz, że wnoszą o przyjęcie wartości ustalonych w zaskarżonym postanowieniu. W tej sytuacji zaakceptować należało ustaloną przez Sąd Rejonowy wartość majątku wspólnego.

Przechodząc do apelacji stwierdzić należy, iż Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd orzekający przepisu art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania, lub doświadczenia życiowego. Bowiem jedynie powyższe może być przeciwstawione uprawieniu Sądu do dokonania swobodnej oceny dowodów (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., IC CKN 1316/00). Zdaniem Sądu Odwoławczego ocena wiarygodności i mocy dowodów zgromadzonych w sprawie dokonana przez Sąd Rejonowy była prawidłowa i nie budzi zastrzeżeń z punktu widzenia logiki i zasad doświadczenia życiowego.

Sąd Rejonowy nie dał wiary twierdzeniom uczestnika, iż kupił nieruchomości położone w C., S. i dwie działki w Dobrej, opisane w pkt I litera c,d,e,f zaskarżonego postanowienia ze środków pochodzących z jego majątku osobistego. Ustalił natomiast, że nieruchomości wchodzi w skład majątku dorobkowego. Wszystkie zarzuty apelacji sformułowane w punktach II.1 i III, kwestionujące dokonaną przez ocenę i ustalenia w zakresie tych czterech nieruchomości są chybione z przyczyn wskazanych poniżej.

Podział majątku wspólnego obejmuje przedmioty nabyte w trakcie trwania wspólności majątkowej. Zaś ta powstała w wyniku zawarcia przez wnioskodawczynię i uczestnika związku małżeńskiego w dniu 27 września 1986 r. a została zniesiona z dniem 13 października 2007 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 17 kwietnia 2008 r. wydanym w sprawie VII RC 567/07 (k. 12). Z treści przepisu art. 31 § 1 k.r.o. wynika, iż przedmioty nabyte w trakcie trwania wspólności majątkowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich należą do majątku wspólnego. Wskazać w tym miejscu należy, iż uczestnik, mając na względzie dyspozycję art. 6 k.c. i 232 k.p.c., związany był ciężarem udowodnienia okoliczności uzasadniających jego twierdzenie co do kupna określonych składników w trakcie trwania wspólności majątkowej ze środków pochodzących z jego majątku osobistego. Co za tym idzie, zobowiązany był do obalenia domniemania wynikającego z przepisu art. 31 § 1 k.r.o.

W ocenie Sądu Odwoławczego uczestnik nie sprostał ciężarowi dowodu w zakresie dowodzenia, iż opisane w pkt I lit. c,d,e,f zaskarżonego postanowienia nieruchomości stanowią jego majątek osobisty.

Uczestnik powoływał się w niniejszej sprawie na okoliczność otrzymania od rodziców w drodze darowizn określonych kwot, które miały być przeznaczone na zakup spornych nieruchomości. Zważyć należało, iż działki nr (...) położone w Dobrej zostały zakupione przez uczestnika za odpowiednio kwoty 27.056 zł i 29.108 zł w dniu 20 sierpnia 2003 r. (k. 484-487); działka (...) nabyta została za kwotę 13.000 zł w dniu 8 grudnia 2005 r. (k.488-493) zaś działka (...) położona w C. została nabyta za kwotę 16.000 zł w dniu 30 maja 2007 r. (49-496). (...) kupił zatem za łączną kwotę 85 164 złotych. Z załączonych przez uczestnika dokumentów wynika, iż od swoich rodziców w darowiznach otrzymał odpowiednio: w 1992 r. łącznie kwotę 62.000.000 starych złotych (k.44 i 45)- 6200 nowych złotych, w 1998 r. łącznie kwotę 45.060 zł (k. 46,47,48,49). Otrzymane kwoty w sumie 51 260 złotych nie wystarczyły na zakup czterech nieruchomości o łącznej wartości 85 164 złotych. Nadto zestawienie dat darowizn z datami zakupów spornych nieruchomości jednoznacznie wskazuje, iż jako niewiarygodne należy ocenić twierdzenie uczestnika, że środki uzyskane z darowizn przeznaczył na kupno tychże nieruchomości. Darowizny z 1992 i 1998r. zostały poczynione na rzecz uczestnika wiele lat przed zawartymi umowami sprzedaży. Uczestnik nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu wykazującego, że kwoty otrzymane w latach dziewięćdziesiątych XX wieku przechowywał lub inwestował, aby następnie za nie kupić sporne nieruchomości. Pomiedzy darowiznami a kupnem nieruchomości nie można znaleźć żadnego łącznika.

Nie bez znaczenia, przy ocenie twierdzeń apelującego, pozostaje okoliczność, iż w dnia 30 października 1996 r. uczestnik i wnioskodawczyni nabyli działkę w O., gmina K., (k.104) i następnie na tej działce w roku 1999 (rok po darowiznie) rozpoczęli budowę domu. W ocenie Sądu Odwoławczego, logika i zasady doświadczenia życiowego nakazują przyjąć, iż otrzymane w latach dziewięćdziesiątych darowizny zostały przez byłych małżonków przeznaczone na zakup działki, a następnie na budowę domu. Powyższe jest o tyle uzasadnione, iż w dniu 13 marca 1998 r. wnioskodawczyni również otrzymała od rodziców uczestnika darowizny na łączną kwotę 45.060 zł (k.94-97). Na uwagę zasługuje fakt, iż w umowach darowizn z 1998r. wpisano cel darowizny. Wynika z nich, że pieniądze pochodzące z darowizn miały być przeznaczone na cele mieszkaniowe (vide k. 44, 46, 49). Zaś cel został osiągnięty poprzez wybudowanie domu położonego w (...), K., który miał służyć rodzinie. Tym celem z umowy darowizny na pewno nie był zakup niezabudowanych działek w Dobrej

Jako całkowicie niewiarygodne jawią się również twierdzenia uczestnika, iż otrzymane w dniu 4 marca 2008 r. (k.50) oraz w dniu 20 lipca 2008 r. (k.52) darowizny – każda po 60.000 zł - miałyby być przeznaczone na kupno spornych nieruchomości. Darowizny bowiem zostały dokonane po zawartych umowach sprzedaży. Co za tym idzie, nie mogły być przeznaczone na poczet ceny zapłaconej już za działki.

Słusznie Sąd I instancji nie dał wiary twierdzeniom uczestnika, iż na zakup nieruchomości przeznaczył środki posiadane jeszcze przed zawarciem w 1986 r. związku małżeńskiego z wnioskodawczynią. Zważyć należało, iż w 1996 roku byli małżonkowie nabyli mieszkanie na ul. (...) w S.. Jak wynika z zeznań wnioskodawczyni, na potrzeby uiszczenia ceny za mieszkanie zostały zlikwidowane książeczki oszczędnościowe stron. Podkreśliła, że żadna ze stron, w tym uczestnik, nie dysponowała innymi środkami pieniężnymi (k. 62). Okoliczności tej uczestnik nie zaprzeczył, zatem uznać należało, że skoro oszczędności uczestnik nie posiadał w 1996 r. kupując mieszkanie na W., to nie sposób przyjąć, że posiadał je później, kupując w latach 2003, 2005 i 2007, sporne działki. Poza tym, aby oszczędności sprzed 1986r. miały mieć realną wartość w 2003 lub 2005r. to musiały być albo zgromadzone na rachunku bankowym lub przez cały czas inwestowane. Na pewno realnej wartości tych oszczędności nie zapewniłoby zdeponowanie ich u matki uczestnika.

Prawidłowo Sąd Rejonowy nie przeprowadził dowodu z oświadczenia matki wnioskodawcy. Wskazania wymaga, iż załączone przez uczestnika pismo stanowiące oświadczenie matki A. M. (2), w którym w pkt 2 stwierdziła że darowała synowi łącznie 177 860 zł, zaś w pkt 3, iż syn zdeponował u niej kwotę 80 000 zł przed zawarciem związku małżeńskiego (k.482) jest dokumentem prywatnym w rozumieniu art. 245 k.p.c. i stanowi dowód jedynie tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. W orzecznictwie wyrażono pogląd, iż „ przepis art. 235 k.p.c. jest wyrazem zasady bezpośredniości w procesie, stanowiącej jedną z naczelných zasad postępowania cywilnego. Tylko bezpośrednie zetknięcie się sądu orzekającego ze stronami, świadkami, biegłymi i dowodami rzeczowymi zapewnia sądowi możliwość poczynienia odpowiednich spostrzeżeń, istotnych dla oceny wiarygodności i mocy dowodów (wyrok SN z dnia 24 sierpnia 2011 r., IV CSK 535/10). Z uwagi na powyższe, oraz zasadę bezpośredniości, pisemne oświadczenie matki powoda nie mogło zastąpić dowodu z jej zeznań przeprowadzonych na rozprawie. Co istotne, pismo to nie jest dowodem prawdziwości okoliczności w nich opisanych, nie mogło zatem samo w sobie przesądzać o prawdziwości twierdzeń uczestnika. Nie uszło przy tym uwadze Sądu Odwoławczego, iż na rozprawie w dniu 28 lutego 2013 r. uczestnik oświadczył, że nie chce aby jego matka była przesłuchiwana w charakterze świadka, nawet gdyby to przesłuchanie miało nastąpić w miejscu jej zamieszkania (k. 497verte – 498).

Wbrew zarzutom apelacji, prawidłowo Sąd Rejonowy ustalił, że wnioskodawczyni poczyniła ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny byłych małżonków nakład w kwocie 61.900 zł na zakup nieruchomości w Ł..

Z treści załączonego do akt sprawy aktu notarialnego sporządzonego przed notariuszem D. W., repertorium A nr 9273/2007 wynika, że wnioskodawczyni w dniu 4 października 2007 r., za kwotę 61.000 zł kupiła nieruchomość gruntową, działka (...), położoną w miejscowości Ł., gmina D. (kw (...)), oraz udział do (...) działki (...) (kw (...)) położonej w Ł. (k.86-89). Sąd dostrzegł oczywiście fakt, iż nieruchomość została nabyta w trakcie trwania wspólności majątkowej, zatem weszła do majątku wspólnego byłych małżonków. Jednakże, z wyżej wskazanego aktu notarialnego jednoznacznie wynika, iż wnioskodawczyni stając do aktu razem z matką J. D. oświadczyła, że nieruchomość

nabywa ze środków uzyskanych z darowizny, którą to otrzymała od swojej matki na jej majątek osobisty. W § 3.1. aktu notarialnego wskazano, iż „J. D. oświadcza, że dokonała na rzecz swojej córki (...) na jej majątek osobisty darowizny kwoty 64.984 zł a M. M. (1) oświadcza, że darowiznę tę na swój majątek osobisty przyjęła”. Dalej w § 4.1. wnioskodawczynie oświadczyła, że „nabycia dokonuje ze środków pochodzących z darowizny o której mowa w § 3.1. niniejszego aktu” (k.88). Powyższe świadek J. D. potwierdziła, zeznając, iż „w całości darowana przez mnie kwota została spożytkowana na zakup nieruchomości”. Mając przy tym na względzie fakt, iż nieruchomość została nabyta za kwotę 61.000 zł, zaś wnioskodawczynie otrzymała darowiznę w kwocie wyższej, nadto, że z polecenia przelewu z dnia 27 września 2007 r. wynika, że J. D. przelała na konto bankowe córki kwotę 64.984,02 zł (k.90), to zasadnym i logicznym jest przyjęcie, iż właśnie ta kwota została przeznaczona na kupno nieruchomości.

Wobec powyższego stwierdzić należało, iż wnioskodawczynie przeznaczając środki pochodzącą z jej majątku osobistego na składnik majątkowy, który z uwagi na jego nabycie w trakcie trwania małżeństwa wszedł do majątku wspólnego byłych małżonków, dokonała ze swojego majątku osobistego nakład na nieruchomość wspólną w wysokości 100% wartości nieruchomości. Takie ustalenie powinno doprowadzić nawet do stwierdzenia, że nieruchomość nabyta ze składnik majątku osobistego (pieniądze z darowizny) nie weszła do majątku wspólnego (surogacja) i stanowi wyłącznie majątek osobisty wnioskodawczynie. Byłoby to rozstrzygnięcie (ustalające) na niekorzyść uczestnika, a do tego dotyczyłoby rozstrzygnięcia Sądu niezaskarżonego apelacją. Nie prowadziłyby też do odmiennych rozliczeń, zatem nie miało wpływu na sposób rozpoznania apelacji.

Podkreślić należy, iż uczestnik negujący fakt zakupu nieruchomości za środki pochodzące z darowizny, nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na wykazanie, iż opisana wyżej nieruchomość została nabyta ze środków pochodzących z majątku wspólnego. W szczególności, apelujący nie wskazał na żadne konkretne źródło, z którego miałyby pochodzić środki na kupno działki w Ł.. Zaś wnioskodawczynie nie tylko przedłożyła akt notarialny, z którego jednoznacznie wynika, iż nieruchomość tą nabyła z pieniędzy otrzymanych w darowiznie od matki, ale również załączyła polecenie przelewu, dowodzące, że na kilka dni przed nabyciem nieruchomości otrzymała od matki przedmiot darowizny. Oświadczenie wnioskodawczynie potwierdziła wreszcie jej matka zeznając w charakterze świadka. Zeznania świadka, mimo iż jest ona osobą bliską dla wnioskodawczynie, słusznie zostały przez Sąd I instancji ocenione jako wiarygodne. Albowiem były one spójne, logiczne, nadto korespondowały z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd Odwoławczy nie znalazł również uzasadnienia dla twierdzeń apelującego, iż środki na nabycie w dniu 29 lipca 2008 r. lokalu mieszkalnego położonego przy ul (...) w S., pochodziły z majątku wspólnego małżonków, co skutkować miałyby koniecznością rozliczenia poniesionych nakładów z majątku wspólnego na majątek osobisty wnioskodawczynie.

Wskazać bowiem należy, iż rozdzielnosc majątkowa między byłymi małżonkami została orzeczona z dniem 13 października 2007 r. Biorąc pod uwagę fakt nabycia nieruchomości przez wnioskodawczynię w dniu 29 lipca 2008 r. oczywistym jest, że nieruchomość stanowi wyłącznie własność wnioskodawczynie. Sąd z uwagi na podniesiony przez uczestnika zarzut, że nakład na ten składnik został dokonany z majątku wspólnego musiał okoliczność tą wyjaśnić z urzędu. Jednak już samo zastawienie dat ustania wspólności majątkowej i nabycia nieruchomości wskazuje, że nie można, zgodnie z wolą uczestnika stwierdzić, że to jest oczywiste, że środki pochodziły z majątku wspólnego. Od zniesienia wspólności majątkowej do dnia transakcji minęło ponad 9 miesięcy. Wnioskodawczynie jest osobą czynną zawodowo. Wykonywany zawód przynosi jej miesięcznie około 15 000 złotych dochodu netto. Przez 9 miesięcy wnioskodawczynie zarobiła zatem około 135 000 złotych. Planując zakup mieszkania mogła w tym czasie oszczędzać i nie jest przesadą, że większość środków na cenę wynoszącą 153 119 złotych mogła zgromadzić. Należy też dać wiarę wnioskodawczynie, że brakującą kwotę pokryła z pożyczek, które następnie sama spłaciła lub darowizn. Uczestnik nie wykazał, że w czasie wspólności małżeńskiej zgromadził wspólnie z wnioskodawczynią oszczędności, które mogły być przeznaczone na zakup lokalu przy ul (...) w S.. Nie wskazywał też gdzie środki te mogły być zdeponowane, aby Sąd, mógł poczynić jakiegokolwiek ustalenia, dyskredytujące wyjaśnienia wnioskodawczynie. Samo twierdzenie uczestnika, że wnioskodawczynie w tak krótkim czasie nie byłaby w stanie zgromadzić funduszy na zakup mieszkania, nie może

być dowodem pochodzenia z majątku wspólnego środków na mieszkanie, kupione 9 miesięcy po ustaniu wspólności majątkowej.

Reasumując, dokonane przez Sąd I instancji ustalenia w zakresie składu majątku wspólnego, jak i poczynionych przez wnioskodawczynię nakładów z jej majątku osobistego na majątek wspólny, ocenić należało jako prawidłowe. Co za tym idzie, nie budzi również zastrzeżeń wyliczenie przez Sąd Rejonowy wysokości dopłaty, jaką wnioskodawczyni winna uiścić na rzecz uczestnika, celem wyrównania udziałów w majątku wspólnym. Zasądzona kwota płatna jest jednorazowo w terminie 6 miesięcy, a więc do dnia 18 października 2014r. czas ten z jednej strony umożliwia wnioskodawczyni zgromadzenia należnej kwoty. Tym bardziej, że M. M. (1) sama wskazywała, iż jest w stanie w przeciągu 6 miesięcy taką kwotę zgromadzić. Z drugiej strony okres ten uwzględnia uzasadnione interesy uczestnika do otrzymania należności w rozsądnym terminie.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy, w punkcie 1 postanowienia, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oddalił apelację uczestnika. O kosztach postępowania apelacyjnego orzekł w punkcie 2 postanowienia, w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c. W ocenie Sądu II instancji, zarówno wnioskodawczyni jak i uczestnik, w tym samym stopniu zainteresowani są podziałem majątku zgromadzonego z trakcie trwania małżeństwa, zatem poniesione przez nich koszty postępowania nie podlegają wzajemnemu rozliczeniu.